

Galerie K7, Thessaloniki, Greece 1990
Galerie Opsis, Mykonos, Greece 1990
European Cultural Centre of Delphi, Delphi, Greece 1990
Galleria Fontanella Borghese, Rome, Italy 1989

ΤΑ ΝΕΑ

ΤΑ ΝΕΑ, 3/11/1989 ΑΘΗΝΑ

Γράφει η Παρασκευή Κατιμερτζή Δημοσιογράφος

΄μην προσπερνάτε την ομορφιά΄

"Ο ΡΟΛΟΣ της τέχνης στη ζωή μου θυμίζει την στάση που έχουμε οι περισσότεροι άνδρες απέναντι σε μια όμορφη γυναίκα που δεν είναι βαμμένη και προσεγγμένη: την προσπερνάμε χωρίς να παρατηρήσουμε την αντικειμενική της ομορφιά. Για μένα η τέχνη είναι η παιδεία ενός ανθρώπου να μπορεί να βλέπει και να χαίρεται την αντικειμενική ομορφιά μέσα από τις άλλες διαστάσεις της".

Έτσι απλά και αυθόρμητα ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ, ένας νέος ζωγράφος που όμως έχει μια έντονη παρουσία τόσο με τις ομαδικές και ατομικές εκθέσεις του, όσο και με τις τιμητικές διακρίσεις και τις υποτροφίες που κέρδισε στο εξωτερικό και στη χώρα μας, περιγράφει πως αντιλαμβάνεται την αποστολή της τέχνης. Αυτή η περιγραφή ταιριάζει εξαιρετικά με την δουλειά το μια σειρά από πρωτότυπους πίνακες κ.α. με πραγματικά ρούχα που παρουσιάζεται μέχρι 18/11 στο Τρίτο Μάτι.

Πρόκειται για μεταχειρισμένα τζιν, πουκάμισα, ρόμπες, φορέματα, τσάντες, μαντίλια, παπούτσια, βαμβακερά φανελάκια. Κολλημένα πάνω στα ταμπλό, τα ρούχα αυτά τα καθημερινά, γίνονται μοναδικά μεταμορφώνονται από την τολμηρή χρωματική επέμβαση του ΒΑΣΙΛΗ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ.

"Τα ρούχα αυτά μπορεί να κατάγονται από ανθρώπους και καταστάσεις, αλλά τώρα πια τα βλέπω σαν νεκρές φύσεις", σχολιάζει. Παράλληλα με τα επιζωγραφισμένα ρούχα-χρησιμοποιεί όλες τις τεχνικές-στο περιθώριο των πινάκων μας δίνει τις δικές του εικαστικές προτάσεις για το ύφος και τα σχέδια νέων υφασμάτων. Δημιουργεί και ονειρεύεται μια έκθεση που θα περιλάμβανε μια ολόκληρη σειρά από κούκλες βιτρίνας, σαν αυτή που μας υποδέχεται στην είσοδο της γκαλερί, 'ντυμένες με κάποια ρούχα που θα ήθελα να φτιάξω εγώ ο ίδιος και να τα προτείνω'. Ονειρεύεται μια παρουσίαση με αληθινά μανεκέν στο χώρο της γκαλερί.....ένα αναμνηστικό φουλάρι επ' ευκαιρία της έκθεσης...μια βιομηχανία "που θα ενδιαφερόταν για τα σχέδια των υφασμάτων που έχω να προτείνω".....

"Ξέρω ότι μπορώ να τα κάνω αυτά. Το μαράζι μου είναι ότι αυτό που θα μπορούσα να κάνω θα ήταν καλύτερο, αλλά δεν μου επιτρέπεται να το κάνω. Έμαθα βέβαια να συμβιβάζομαι με τις συνθήκες και βρήκα μέσα στον ίδιο τον εαυτό μου μια εσωτερική σχέση και ισορροπία με αυτά που κάνω, αλλά..." Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ καταπιάνεται με ένα συγκεκριμένο θέμα κάθε φορά και το εξαντλεί προσφέροντας όλη την ενεργητικότητά του. Δυστυχώς γι' αυτόν, όπως και για τους περισσότερους νέους ταλαντούχους καλλιτέχνες -και έχει πολλούς τέτοιους η χώρα μας- οι αντοχές του ντόπιου εικαστικού κυκλώματος, δεν φτάνουν για να απορροφήσουν τόσο δημιουργικότητα.

"Μετά τις σπουδές μου στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (76-81), είχα την ευκαιρία να σπουδάσω για δύο χρόνια με υποτροφία στην Ισπανία (82-84). Ακολούθησε άλλος ένας χρόνος σπουδών συντήρησης μνημείων στη Βενετία, με υποτροφία του Συμβουλίου της Ευρώπης.

-Τι ουσιαστικό σας προσέφερε η εμπειρία του εξωτερικού ;

"Ήταν μια αφορμή για να διαπιστώσω την κοσμογονία που συμβαίνει εκεί, ενώ εδώ εμείς κοιμόμαστε ακόμη. Καλλιτεχνικά, ήταν τα πάμπολλα ερεθίσματα και η δυνατότητα να φτιάξεις τον εαυτό σου έτσι ώστε να μπορείς να διαλέγεις. Λυπήθηκα που έβγαλα το εισιτήριο της επιστροφής".

-Απογοητευμένος ;

"Καθόλου".

Αντίθετα ο ΒΑΣΙΛΗΣ Ξέρει ότι η τωρινή του έκθεση που θα μεταφερθεί στις 25 Ιανουαρίου στην Θεσσαλονίκη, είναι ένα ουσιαστικό άνοιγμα προς το Ελληνικό κοινό. Όσο για μετά, υπάρχουν προοπτικές για μια έκθεση στη Μύκονο, για δύο εκθέσεις στην Γερμανία, όπου τα "Σπίτια" που έδωσε δεν πέρασαν απαρατήρητα και ακόμα η πόρτα μιας γκαλερί στην Ισπανία που τον περιμένει.

Κυρίως όμως υπάρχουν μέσα του ιδέες, προτάσεις, έμπνευση και όρεξη για δουλειά.